

Dimarts XII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 7,6.12-14): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No doneu als gossos les coses santes ni tireu les perles als porcs, perquè les trepitjaran i després encara es giraran per destrossar-vos (...).».

Litúrgia: "Sancta sancte tractanda"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui el Senyor és taxatiu: "les coses santes cal tractar-les santament" ("Sancta sancte tractanda", deien els clàssics). Necessitem una nova educació litúrgica! A l'Església Catòlica el culte és peculiar i sant: és "litúrgia", és a dir, acció del Crist en nosaltres i amb nosaltres (és Jesucrist qui m'alimenta amb el seu Cos en la Comunió, etc.). Hem de rebre amb delicadesa aquest actuar de Déu mateix.

La litúrgia és "obra de Déu", on Ell mateix actua primer i nosaltres som redimits amb la seva acció. Hem de disposar-nos mitjançant una actitud de pregària, amb disciplina, pau (sense presses!) i reverència: som a la vista de Déu! Hem de ser grats als ulls divins fins i tot en la postura del cos i en l'emissió de la veu (el respectuós tendeix a pregar amb la paraula "tímida", perquè Déu no necessita ser despertat amb crits).

—Jesús, desvetlleu-me una comprensió íntima vers el sagrat i feu que em senti atret cap a Vós. La resta de coses són secundàries!

Ecologia: la creació com un do que ens ha estat encomanat

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui recordem que el món no existeix per si mateix; prové de l'Esperit Creador de

Déu, de la Paraula Creadora de Déu. Per això, reflecteix també la saviesa de Déu. La creació, en la seva amplària i en la lògica omni-comprensiva de les seves lleis, permet albirar quelcom de l'Esperit Creador de Déu. Ens convida al temor reverencial.

Qui, com a cristià, creu en l'Esperit Creador és conscient que no podem usar el món i abusar d'ell i de la matèria com si es tractés simplement d'un material per al nostre obrar i caprici. Hem de considerar la creació com un do que ens ha estat encomanat, no per a destruir-lo, sinó per a convertir-lo en jardí de Déu i així també en un jardí de l'home.

—Enfront de les múltiples formes d'abús de la terra que constatem, escoltem gairebé el gemec de la creació, del qual en parla sant Pau (cf. Rm 8,22); comencem a comprendre les paraules de l'Apòstol, és a dir, que la creació espera amb impaciència la revelació dels fills de Déu, per a ser lliure i assolir el seu esplendor.